

V Ljubljani, v četrtek, dne 26. septembra 1912.

Naročnina za Avstroogrsko: 1/4 leta K 2.— 1/2 leta K 4.— celo leto K 8.— za inozemstvo: " " 2 50 " " 5.— " " 10.—		Uredištvo in upravništvo: Frančiškanska ulica šte. 12. Naročnina za Ameriko znaš. celoletno 3 dolarje.		Oglasnina za 6 krat deljeno petitno vrsto enkrat 20 vln. — Pri več- kratnih objavah primeren popust.
Leto II.	Posamezna številka 18 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira.	Naročnina za dijake in vojake 6 kron.	Štev. 39.
Vsak naročnik dobi letos jeseni brezplačno in poštne prosto ilustrovan koledar za l. 1913. Za vsak pol leta plačane naročnine pa ima vsak naročnik pravico do ene slike Prešerna, Jurčiča, Gregorčiča ali Aškercia, če plača 40 vln. za ovoj in poštino.				

Lov na leva.

Zamorci v Šambi v vzhodni Afriki neso vjetega leva domov,

DR. VELIMIR DEZELIČ:

V službi kalifa.

Zgodovinski roman iz časov hrvatske telesne straže v Španiji. Z dovoljenjem pisateljevim prev. Stalrogorski.

Željan si znanja in odkrit; hraber si, to je dokaz, da si se odločil na tako daljno pot. Vse to mi je dovolj, da ti rečem: Dobro došel! Ako še ne veš, ti moram reči sedaj, da jaz nisem več samo poveljnik telesne hrvatske straže, nego da sem od danes največji dostojanstvenik.

— Hadžib — se začudi Strezinja in stopi korak nazaj.

— Da, hadžib! Ali ne boj se. Ta čast ti bo samo v korist in varstvo. Od danes si ti v moji zaščiti in nadam se, ko se nekoč vrneš v svojo domovino, da poneseš dobre spomine na Kordovo s seboj in na onega, ki ga vidiš pred seboj in kateremu ni sojeno, da se povrne v zemljo svojih očetov, da bi gledal valove sinjega jadranskega morja ter poslušal pesem hrvatskih deklet in junaških vitezov v veselem kolu.

Strezinji se je zdelo, da so oči Wadhine postale vlažne, in opazil je, da mu drhti glas v neki razburjenosti.

— Ti, sinko, si tako srečen, da se povrneš tja, odkoder si prišel in nagledal se boš zelenih hribov in se radoval lepe domovine svoje. Draga mi je domovina! Hočem te narediti za sina in ko te nekoč pošljem v Hrvatsko, bom mislil, da odhaja tja del moje duše. Morda bom lahko v tebi in po tebi koristil svoji dragi domovini.

Strezinji vzdrti srce na te besede in vzklikne:

— Veliki hadžib, nisi pozabil svoje domovine Hrvatske, ti jo ljubiš še vedno, dasi si tako daleč od nje in je nisi videl toliko let?

Wadha na te besede ničesar ne odgovori, nego razprostre roke in objemši Strezinjo, ga poljubi na čelo.

VI.

Bil je krasen, jasen dan, ko je korakal Strezinja po mestnih ulicah. Kordova se je že nekoliko od zadnjih dogodkov pomirila in tako je bilo zopet vse v starem tiru.

Strezinja se je moral preseliti v novo palačo Wadhe el Amerija, kjer je dobil lepe sobe. Prve dni svojega bivanja v Kordovi je porabil, da si ogleda znamenitosti tega mesta. Danes pa se je požuril, da vidi, doslej še neogledano čudo zlatarske umetnosti, vrt iz suhega zlata, ki ga je naiznamenitejši kordovski zlatar izdelal in izložil. Cvetje tega vrta je bilo iz zlata, srebra in dragega kamenja, jaspisa in smaragda.

Dolgo časa je stal Strezinja pred tem čudom, kar nenadoma čuti na rami težko roko.

Ko se ozre, zagleda pred seboj istega vojaka, ki ga je srečal pri vhodu v Kordovo.

— Ti si pozabil na me, sin daljnih krajev — se mu je smejal Arabec, kazaje svoje bele zobe. — Prosil sem te, da me obiščeš, kakor najhitreje ti je mogoče, a ni te in te ni. Mislil sem, da si se že pogreznil v zemljo. Ali močno sem se razveselil, ko sem te tukaj opazil.

— Ej, prijatelj, oprost, zakaj dogodki zadnjih dni in moji posli so krivi, da te nisem mogel posetiti.

— Naj ti bo odpuščeno — se nasmeje Arabec vnovič — ali to ti rečem, sedaj mi več ne uideš. In da tega v resnici ne

storiš, je najbolje, da greš takoj z menoj. Ni daleč do mene, in postrežem ti tako, da boš, upam, zadovoljen. Imaš čas?

Strezinji ni bil ravno neljub ta poziv, vendar se je obotavljal. Dasi ni imel drugega posla, kakor da si ogleda mesto, je vendarle to povdaril, kot nujen posel.

Arabec mu odvrne:

— Imel boš še časa dovolj, da si ogledaš do sitega celo Kordovo. Naposled najdeš v moji hiši tudi kaj takega kar te bo morda zanimalo. Samo pojdi z menoj.

Strezinja se je dal pogovoriti. In zakaj ne. Videl bo vsaj dom preprostega Arabca ter poučil način njegovega življenja. In to mu je bilo ljubo, da vidi v tujini čimveč, da potem lahko pripoveduje v domovini vsem tem, Ako je kaj dobrega, da tudi presadi v zemljo svojih očetov.

Sla sta mimo palač in nizkih hiš, skozi vrtove polne pomaranč, cipres, oljk in lovoriko in palm. Arabec je molčal, in Strezinja se je bavil s svojimi mislimi.

Sin slovenskega skladatelja v Ameriki: Stanley Volarič, profesor godbe s svojo nevesto. (Music Teacher 215/8 St. Calumet, Mich., America.)

Naposled sta prišla do plota neke zgradbe, ki je bila sredi vrta. Ta zgradba se ni z ničem odlikovala od drugih, pač pa je gledala nekako mrko in neprijazno iz grmovja divjih rož.

Arabec obstoji pred vrati hiše in odpre vrata z nekakim čudnim ključem. Nato reče:

— Evo, to je moja hiša. Srečen prestopi prag in bodi ti v mojem domu sreča in ljubezen.

Strezinja je prestopil prag in se ne malo začudil, ko je zapazil, kako velika razlika je med zunanostjo in notranostjo te hiše.

Že na hodniku je zapazil pravo razkošje, zakaj stene so bile ozaljšane s samimi preprogami. Ko sta prišla v sobo, je imel Strezinja kaj gledati, toliko lišpa je bilo ob stenah.

— Krasno je pri tebi — reče Strezinja. — Tega nisem pričakoval.

— Mar ne? — odvrne Arabec. — Pri meni ni slabo. Dobiš tudi jedi in pijače, kar ti poželj srce.

Nato mu ponudi stol in za trenutek se vrne noseč vino na srebrnem pladnju.

— Pij — mu natoči Arabec — vino je čisto, kakor kristal. Pomoči svoje ustne z zlato roso čarobne pijače in naj ti po žilah vzdrti sreča novega življenja. Vedi, da ne raste trtin sad samo v tvoji domovini, nego tudi naša zemlja rodi zlatobajne pijače.

— Ti mi tukaj opevaš vino, kakor čarobno pijačo, a vendar ti tvoj koran prepoveduje piti vino.

Arabec mahne z roko.

— Grešen človek sem in Alah mi naj oprost grehe. Ali misliš sem, da že veš, da nam je dovoljeno piti vino, ker smo neprestano v vojni in so naši bogoslovci izrekli, da je v takih slučajih dovoljeno piti vino, ker hrabri srce.

— A tako — reče Strezinja, ali sedaj ne besni boj in se sedaj ne vojskujete, torej sedaj ta izjema ne velja.

— O, prijatelj, ne bodi strožji od naših pesnikov. Ali nisi slišal, kaj poje pesnik? Vino je mojster za ljudi in duhove. Bojzljive hrabri, slabe krepki, bolne ozdravlja, upala lica debeli, odkriva tajnosti in dela iz noči dan. Govori, ali poznaš kaj boljšega od vina? ...

— V resnici mora biti vesel človek ta tvoj pesnik, ako tako poje. Sicer pa ima prav. Vino razvedruje srce, samo primerno se mora uživati.

— Ne tratimo časa, ampak pijmo!

Ko sta izpila prve čaše, reče Arabec:

— Ni mi znano, kako si uporabil te dni v Kordovi, odkar sva se videla prvič. Ali eno vem, da je tvoj zaščitnik, mogočni zapovednik telesne straže še postal večji in močnejši gospod. Tvoj Wadha el Ameri je sedaj hadžib. Resnično, usoda mu je prijazna in rodil se je pod srečno zvezdo.

— Tega niti sam ne taji.

— Vidiš li, da sem imel prav, ko sem rekel, da mi pomoreš, ako me njemu priporočiš. Ali ti si samo obljubil, nisi pa storil. Velika gospoda pač urno pozabijo na svoje obljube.

— Če bi tudi hotel — odvrne Strezinja — nisem našel prilike, zakaj Wadha je bil te dni preveč zaposlen z državnimi posli.

— Imaš prav, zato ti pa tudi ne zamerim. Sicer pa lahko to itak popraviš. Imel boš dovolj prilike, da boš z mogočnim Wadhom skupaj in tedaj izpolniš svojo obljubo.

— In kaj bi ti pravzaprav rad — vpraša Strezinja.

— Prej, nego ti povem, okusiva še to bajno pijačo.

— V resnici je izborna — reče Strezinja, ki je z nekako naslado pil žarko andaluzijsko vino, močno kakor strup, a žarko kakor solnce, pod katerim je dozorevalo grozdje.

In žar tega vina se je že pretakal po žilah mladega hrvatskega junaka, dasi je izpil komaj še le dve čaši.

— Ugaja ti? — se nasmeje Arabec in zaploska, kakor iz navade.

Naenkrat se začujejo tihi zvoki lutnje, in sveže, mlado žensko grlo zapoje pesmico, arabsko in zaljubljeno.

Sprva tiho, donela je pesem vedno glasneje. Kakor da je nekak čaroben napoj opojil Strezinjo. Ni veroval svojim ušesom. Ta pesem je bila tako krasna, tako mamljiva, kakršne še ni slišal. Zazdelo se mu je, da je zašel v tajinstveni gaj vil in da mu ena izmed njih poje čarobno pesem vilinega sveta.

(Dalje prih.)

Priporočamo tvrdko H. Suttner, ki je največja domača tvrdka te vrste na slovanskem jugu. Kdor potrebuje, uro, verižico, uhane, prstan itd., naj piše po cenik. Velik bogato ilustrovan cenik dobi vsakdo zastoj in poštne prosto. Pišite po dopisnici: H. Suttner v Ljubljani 5, Mestni trg šteč. 25. — Nizke cene! — Postrežba solidna in točna.

Našim čitateljem.

Ni samohvala, če rečemo, da se „Slov. Ilustrovani Tednik“ lepo razvija, kajti kdor pozna slov. razmere in pozna tudi naš list od začetka, mora priznati, da se je za naše skromne slov. razmere prav lepo razvil. Da pa še ni popoln, čutimo tudi mi in delamo vstrajno na to, da ga spopolnimo. Odvisno je pa to od števila naročnikov in inserator. Čimveč bo naročnikov in inserator, tembolji bo lahko list.

Vse dosedanje naročnike prosimo, ostane nam zvesti i v bodoče, ter pridobite še novih naročnikov. Mi se bomo trudili, da list spopolnimo, da bomo za nizko ceno nudili kolikor mogoče največ in najboljše. Čudežev pa ne znamo in ne moremo delati, to bi naj premislili isti „kritiki“, ki zahtevajo od našega lista Bog ve kaj. Pridobite Slov. Ilustr. Tedniku, da bo imel toliko naročnikov, kakor jih imajo oni tuji angleški, francoski, nemški i. dr. listi, ki jih tudi mi poznamo, ki pa izhajajo v sto-in-stotisočih izvodih in ki dobivajo od inserator na leto po par stotisoč kron, pa bo lahko izhajal

Poštni avtomobil gosp. Devetaka v Boveu.

kardinala van Rossuma so sprejeli zborovalci z velikanskim navdušenjem. Istotako prestolonaslednika, Fran Ferdinanda s soprogo vojvodinjo Hohenberg, ki je zasto-

odposlala vdanostna brzojavka, katero je podpisal kardinal van Rossum.

Po zborovanju ob 7. zvečer se je vršila večerna pobožnost v stolnici sv. Štefana. Pridigoval je mariborski knezoškof dr. Mihael Napotnik. Ta dan so imeli tudi razni odseki svoja zborovanja, kakor odsek za askezo duhovnikov, odsek za zgodovino in arheologijo Najsvetejšega zakramenta, mladinski odsek in odsek za evharistično umetnost.

V petek se je začelo ob 5. popoldan 3. slavnostno zborovanje.

Četrto slavnostno zborovanje, ki se je začelo v soboto ob 11. uri dopoldne, je bilo končno zborovanje. Velikanski prostori Rotunde so bili natlačeno polni. Bilo je okoli 30.000 oseb vseh narodov in ljudstev.

Cesarski dvor je bil skoraj polnoštevno zastopan. V ogromnem številu je bilo tudi zastopano visoko plemstvo; navzočih je bilo devet kardinalov, mnogo nadškofov, škofov in prelatov in cela vrsta častnikov, generalov in drugih visokih dostojanstvenikov. Ko sta končala oba slavnostna govornika grof Somssich in p. Künzle svoja govora, sta sledila zahvalna govora nadškofa iz Valencije in kardinala Amette iz Pariza, ki sta v vznešenih besedah izrazila zahvalo za veličastno slavlje Dunaju, narodom Avstro-Ogrske in

Gasilno društvo v Boveu na Goriškem.

„Slov. Ilustr. Tednik“ kvalitativno in kvantitativno v onem obsegu kot oni „vzor“-listi. Zabavljati po kavarnah in gostilnah je sicer lahko, a delati je težko. — Korakali bomo neustrašeno naprej po začrtani poti brez ozira na levo in desno ter s skromnimi sredstvi, ki so nam na razpolago, list spopolnjevali in razvili. List je pa že sedaj takšen, da če tudi ni zaakega blaziranega študenta — je med ljudstvom splošno priljubljen in da število naročnikov raste. Priča so pa temu tudi mnogoštevilna priznanja, ki nam dohajajo in ki so sicer pisana z okorno pisavo, ker so jih pisale žuljave roke, a so izraz ljudske duše. List ostane neustrankarski in nepolitičen ter bo služil le zabavi in pouku slovenskega naroda. Trudili se bomo kakor doslej tudi odslej, da list ne le ohranimo na tej višini, temveč da ga še po možnosti spopolnimo in razširimo. Podpirajte nas pri tem s tem, da razširjate list ter mu pridobivate novih naročnikov. Vse dosedanje naročnike pa, ki jim poteče naročnina ter smo jim priložili danes položnice, prosimo, da takoj obnove naročnino.

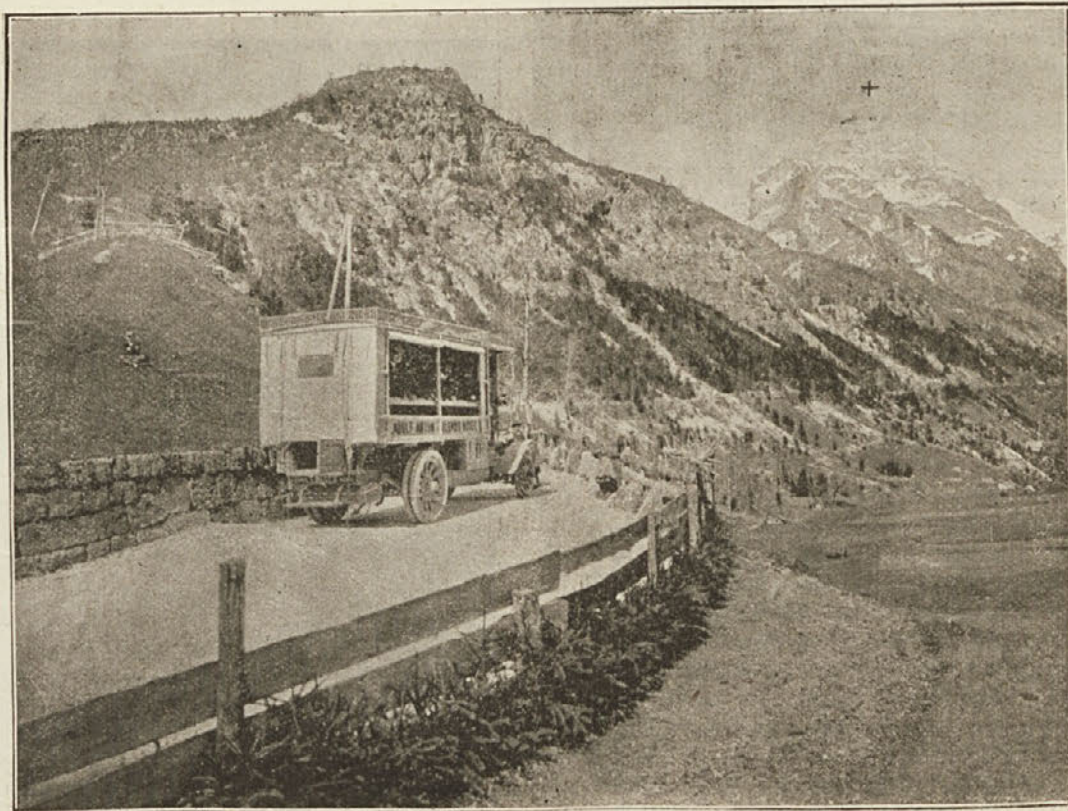
Evharistični kongres na Dunaju.

(Izvirno poročilo »Slov. Ilustr. Tednika«.)

Dunaj, 17. septembra 1912.

(Dalje.)

V četrtek zvečer se je vršilo v dvorani Rotunda drugo slavnostno zborovanje. Nad 10.000 zborovalcev se je zbralo v velikanski dvorani. Papeževega legata

Avtomobil bratov Ostan v Boveu. | X Gora Krim.

Evharistični kongres na Dunaju Kranjski rudarji.

osobito sivolase mu vladarju-protektorju. Tu je doseglo navdušenje vrhunec. In ko je nastopil na govorniškem odru papežev legat kardinal van Rossum, ki je imel na prsih pripet od cesarja mu podeljeni veliki križec sv. Štefana in je izrekel zahvalo za impozantno prireditve Dunaju, vsem narodom Avstro-Ogrske, visoki vladarski hiši in v prvi vrsti najvišjemu protektorju cesarju Francu Jožefu, je zadonela z tisočev grl veličastna zahvalna pesem in ko so potihnili zadnji glasovi, je po vsej Rotundi mogočno zadonela cesarska pesem: »Bog ohrani...«

*

Pravijo, da se je vršila procesija v nedeljo 15. septembra na izrecno željo cesarjevo. Res je, da je bila ta procesija nekaj veličastnega, kljub temu, da je neprestano deževalo, in naj potem reče kdor, kar hoče. Dunajčan si je lahko ogledal pestro množico raznovrstnih narodov in ljudstev, a posamezniki, posebno revnejših slojev, ki so prišli od daleč, so trpeli mnogo. Malokdo izmed romarjev z dežele se je za te dneve zadostno pripravil. Mnogi so gladovali, ker niso dobili jesti, zmrzovali premočeni, ker ni bilo dovolj prenočišč. To se sicer zgodi lahko pri vsaki velikanski prireditvi, posebno če se dela vse površno. A eno se mora pribiti. Nemec je Nemec in tudi v tem slučaju. Čehe so zapostavljali in jim odklanjali stanovanja. Isto se je godilo tudi drugim slovenskim romarjem in tudi Slovencem.

Lov na leva. Tudi kralj živali, lev, izumira, ker človek čedalje bolj prodira v njegovo krajstvo, v pragozdove in puščave Afrike. Na obali vzhodne Afrike dol do Džub in Tana prebiva rod zamorcev Šamba Vebi, ki se bavi kakor drugi zamorci z lovom na divje zveri ter se ne ustrašijo niti kralja zveri — leva. Rod Šamba Vebi prebiva ob reki Vebi Šebeli ter stanuje v iz blata narejenih kolibah. Nekega dne se je priplazil do naselbine lev ter ugrabil mladega vola in ko je čez nekaj časa zopet prišel ter odnesel osla, so postali prebivalci nemirni ter so skenili, napraviti lov na leva. Pa še predno so ga ujeli, jih je zopet posetil ter ugrabil neko ženo. Nič več niso hoteli in mogli odlašati. Zunaj sela pri gozdu, od koder je lev prihajal, so privezali za drevo kozo kot vabo, možje lovci pa so se poskrili na drevesa in grmovje. Po polnoči je postala

koza silno nemirna ter se hotela odtrgati in zbežati, tedaj so se pa pripravili lovci.

Slavoj Gärtner, škotist „Mestne hranilnice ljubljanske“ in zaupnik „Zveze škotistov“ za Ljubljano.

In res — iz gozda je prikorakal lev ter skočil nad kozo. V tistem hipu pa se je vsula množica kopij in streljč v leva, ki

so ga močno ranile, da je strašno zarjul ter pobegnil nazaj v gozd. Po krvavi sledi so šli za njim. Ker so bile rane velike in mnogoštevilne, je lev vsled izkrvavljenja kmalo omagal in lovci so ga usmrtili do cela ter na drogu ponesli zmagoslavno v naselbino.

Bovec. Lep kotiček naše mile domovine je trg Bovec z okolico na Primorskem. Ves kraj je podoben Švici. To vedo tudi hribolazci in letoviščarji, ki posečajo ta planinski raj v obilnem številu. Le škoda, da nimamo železnice in da smo preoddaljeni od nje. Ker se pa ne brigajo merodajni faktorji — malo ali nič — za ta gorski biser, ustanovili so si podjetni Bolčani po pregovoru: — Pomagaj si sam in Bog ti bode pomagal — boljše zveze z zunanjim svetom: avtomobilne zveze z bližnjima žel. postajama Sv. Lucija in Trbižem. To je gotovo hvalevredno. Že se opaža dobrobit take zveze. Avtomobili so vedno polni do- in odhajajočega občinstva. Letoviščarjev je leto za letom več. Pri-znanje gre v prvi vrsti bratoma Ostan, ki sta zdrčala prva s svojim avtomobilom po državni cesti proti Sv. Luciji. Za njima sta prišla Janko Devetak z dvema pošt-nima avtomobiloma, ki prevažata istotako ljudi in blago do Sv. Lucije in nazaj. Dobil pa smo še četrti avtomobil A. A. Mlekuš, ki opravlja isto delo do žel. postaje Trbiž in obratno. S tem je potujoče občinstvo lahko zadovoljno.

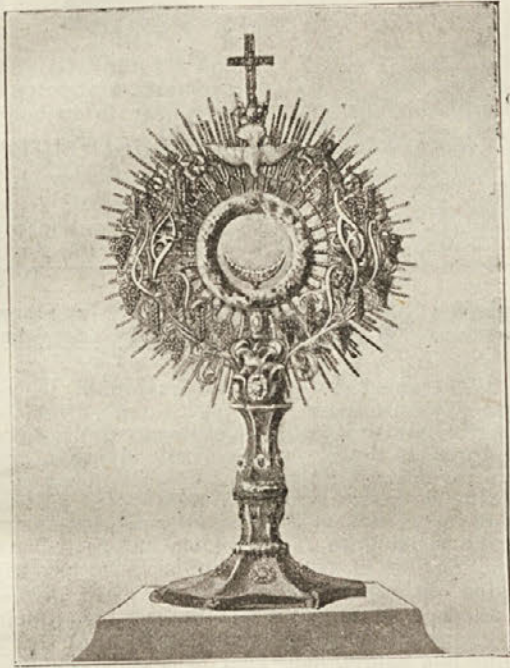
Povodenj na Dolenjskem. Silno deževje je napravilo tudi po slov. deželah ogromno škode. Poljski pridelki so skoraj da uničeni. Krompir gnije v premokri zemlji, ajda je uničena, grozdje ne more dozoreti in poka itd. Potoki in reke so pa tako narasli, da so mnogokje poplavalili njive in travnike, da celo vasi ter tako napravili ogromno škode. Ljubljansko barje je bilo pod vodo in tudi na Dolenjskem je Krka izstopila iz svoje struge ter poplavela in poblatila vse. Priobčujemo sliko o povodnji ob Krki pri Beli Cerkvi na Dolenjskem. Dolžnost države je pač, da pri-skoči revežem, ki trpe toliko škode izdatno na pomoč, kajti sicer zavlada huda revščina, ki pa pospešuje — izseljevanje, kajti če ljudje ne najdejo kruha doma, ga gredo iskat pač drugam.

Lunder in Adamič. Kdo ne pozna ti dve imeni, imeni nesrečnih žrtev 20. sep-

☞ Zavetišče škotistov na otoku Rabu.

tembra 1908?! Da počastijo njun spomin, ustanovili so v Clevelandu Slovenci društvo z imenom »Lunder-Adamič.« Kaj takega bi pri nas v stari domovini gotovo ne bilo mogoče, ker bi vlada ne dovolila takega društva, a v Ameriki, v deželi svobode se nikdo ne spodtika ob tem. Dru-

Evharistična procesija na Dunaju: Dragocena z dragimi kamni in biseri okrašena monštranca, ki je vredna nad 50 000 K in je narejena za romarsko cerkev v Marijinem Celju na Zgornjem Štajerskem.

štvo »Lunder-Adamič« kaj lepo napreduje in si je steklo že velikih zaslug za probujo tamošnjih Slovencev. Dne 18. septembra pa je društvo razvilo krasno svojo zastavo s slikama nesrečnih septemberskih žrtev. Priobčujemo sliko te zastave, ki naj bo tudi nam vspodbuda jake narodne zavednosti, da ne zapademo v narodno brezbržnost, ki slovenskemu narodu največ škoduje.

Sin slovenskega skladatelja v Ameriki. Danes priobčimo sliko g. Stanislava Volariča in njegove neveste v Ameriki. St. Volarič je sin slavnoznanega slov. skla-

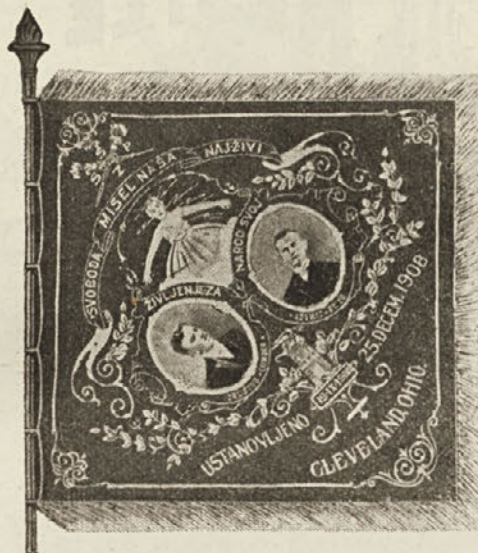

Zmagalec kolesarske dirke za jugoslovansko prvenstvo 1912: Zorko Šiško, član kolesarskega društva »Balkan« v Trstu.

telja Hrabroslava Volariča, ki je bil učitelj na Goriškem. Stanislav Volarič se nahaja poldrugo leto v Ameriki. Uslužben je bil v Los Angeles Cal., obiskoval tam šolo in napravil skušnjo iz godbe. Napo-

sled je prišel v Calumet Mich., kjer se je poročil 1. maja t. l. z gospico Rino Majhor, 19letno hčerko veleposestnika in obče priljubljenega rojaka P. Majhorja, koji se nahaja že 23 let v Ameriki. Hčerka, dasiravno rojena v Ameriki, razume prav dobro slovenski jezik.

Jugoslovanska kolesarska dirka Ljubljana-Opčina. Dne 1. septembra t. l. se je vršila tretja jugoslovanska kolesarska dirka za jugoslovansko prvenstvo 1912, ki jo je priredilo tržaško kolesarsko društvo »Balkan«. Proga je bila ista kakor pri zadnji dirki in sicer Ljubljana-Opčina, dolga 100 km, maksimalni čas 4 in pol ure. Dirke so se udeležila kolesarska društva iz Ljubljane, Solkana, Splita in Zagreba. Priglasilo se je 20 dirkačev, na start pa je prišlo 16 dirkačev. Točno ob 11. je dal g. Pegan kot voditelj dirke znamenje in vrsta mladine je izginila v daljavi, za njimi avtomobil, v katerem je bil zdravnik. Do Logatca so se vozili dirkači več ali manj skupaj v skupinah po 2 ali 3. V prvi skupini so bili gg. Gregel, Drobnič in Šiško, kateri poslednji je imel spotoma še majhno nezgodo. Počila mu je pnevmatika, ki jo je hitro popravil, tovariša dohitel do Logatca, kjer pa se je spustil hitro v dir navzgor ter vozil osamljen do cilja, med tem, ko so drugi zaostali. Ko je došel do cilja, ga je občinstvo burno aklamiralo, godba pa je zaigrala »Naprej«. Tako si je vrli slovenski mladenič priboril

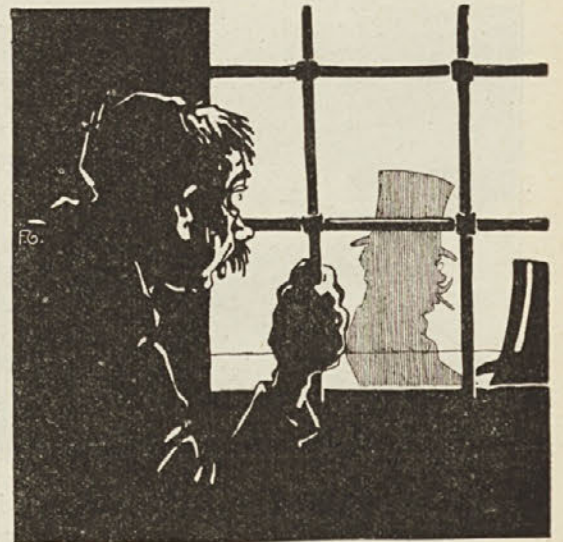

Zastava društva Lunder-Adamič v Clevelandu v Ameriki.

prvenstvo. Prevozil je dolgo pot iz Ljubljane na Opčino — 100 km — v 3 urah 2 minutah in 44 sek. G. Šiško je član kolesarskega društva »Balkan« v Trstu. Drugi je prispel na cilj g. Gregel iz Zagreba, hrvaško-ogrski prvak, ki je došel na cilj 12 minut za njim. — Na čast udeležencem se je vršila po dirki na Opčinah pri Braščeku veselica, na kateri so se razdelile tudi nagrade dirkačem. Pozdravil je vse deželni poslanec Štefan Frluga. Sodelovala sta pri veselici tudi pevski zbor »Hajdrih« s Proseka in »Zvon« z Opčin. Dirka kakor tudi veselica sta se izvršili v najlepšem redu ter si Italijani, ki so se prej nekaj usajali, niso upali motiti.

Človekoljubna naprava nižjih uradnikov. Vsi stanovi so danes organizirani, tako tudi škotisti bank, hranilnic, posojilnic, sploh denarnih zavodov, obrtnih zbornic, veletrgovin, osnovali so si svojo »Zvezo« s sedežem na Dunaju. Po petletnem delovanju so si ustanovili svoje zavetišče na otoku Rabu (Arbe) Dalmacija. V slučaju težke obolevosti, imajo člani priliko se iti zdraviti pod milo južno podnebje, v takem slučaju se obolevale tovariše tudi podpira. V to svrhu se snujejo krajevne blagajnice, da si pridobivajo potrebna de-

Abadie — kotiček.

„Ko bi veter vsaj dim od abadieigaret k meni privel!“ — —

narna sredstva, katere darujejo razni denarni zavodi, in drugi številni dobrotniki. Zavetišče je bilo otvorjeno 16. maja 1912. v navzočnosti c. kr. namestnika Dalmacije grofa Atemsa, c. kr. mornarice, dunajskega župana Neumayerja in več dunajskih občinskih svetnikov in drugih dostojanstvenikov. Ljubljansko plačilnico je zastopal pri otvoritvi Slavoj Gärtner, škotist Mestne hranilnice ljubljanske, kateri je obenem zaupnik »Zveze« škotistov za Ljubljano.

Petdesetletnica smrti A. M. Slomška. V ponedeljek 24. t. m. je minilo 50 let, kar je zatisnil oči narodni škof Anton Martin Slomšek. Pripravili smo informativni članek, ki smo ga s sliko Slomškovo vred hoteli priobčiti v tej številki, ker se je pa kliše z Dunaja žal zakasnil za to številko, smo morali odložiti za prihodnjo številko.

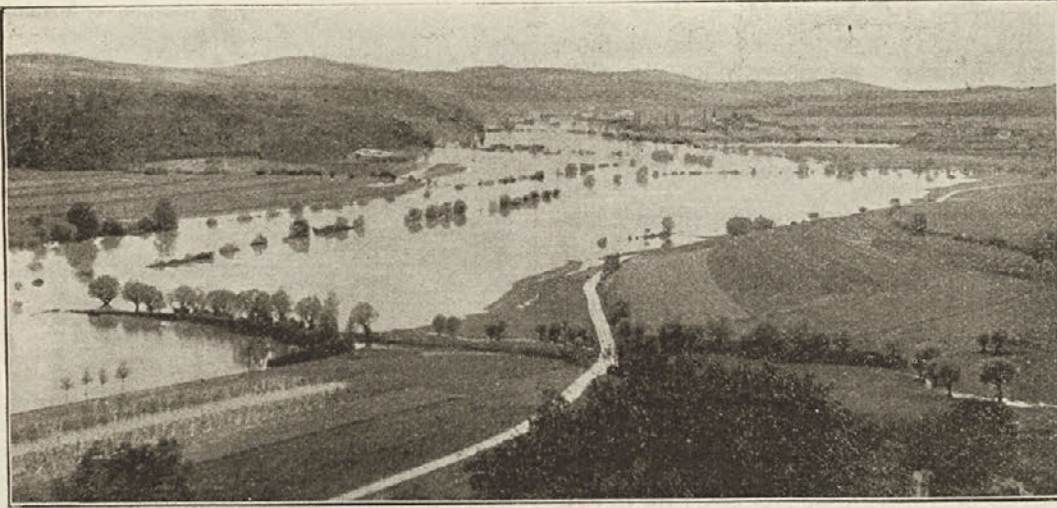
NOVICE.

Opozarjamo na prihodnjo številko!

„Gospodje sinovi.“ To lepo igro uprizori društvo »Bratstvo« in gojenci dramatične šole slov. gledališča v Ljubljani v Nar. domu v soboto 28. t. m. Začetek ob 8. uri zvečer. Igra obeta biti jako zanimiva, ker je režiser gledališki igralec Danilo. Opozarjamo občinstvo na to prireditev, od katere bo imela lep užitek.

Nič več se ne pritožujejo nad slabo kavo tiste gospodinje, ki ji pridevajo Kolinske kavne primesi. Kajti tista kava, kateri je pridevana Kolinska kavna primes, je v resnici najboljša in vsakemu ugaja, celo največjemu izbirčnemu. To ni nič čudnega, kajti kava, kateri je pridevana Kolinska kavna primes, se odlikuje s samimi dobrimi lastnostmi, kakor so: izvrsten okus, prijeten vonj in lepa barva. Priporočila vredna pa ni Kolinska kavna primes samo zaradi svoje odlične kakovosti, ampak tudi zato, ker je pristno domače blago. In slovenske gospodinje se dobro zavedajo svoje narodne dolžnosti: kupovati samo domače blago! Slovenske gospodinje kupujejo torej samo izvrstno in pristno domačo Kolinsko kavno primes.

Ako bi se primerjalo vse one stroške, ki nastajajo z vzdrževanjem nočne straže pred stanovanjem, trgovino ali delavnico — z neznanostjo zavarovalnice, kakor tudi dejstvo, da se premeten tat ne boji niti straže, katere itak ne nudi nobenega sigurnega poročila proti tatvini zastraženih predmetov, na drugi strani pa preprosto enostavnost zavarovanja proti tatvini, katero nudi popolno varnost imetja, ker ukradene stvari se zopet nadomestijo z odškodnino, bi pač ne bilo nikogar, ki bi ne zahteval takoj — lahko z dopisnico — potrebnih pojasnil glede tega

Povodenj ob Krki pri Belicerkvi na Dolenjskem (zahodna stran — proti Rudolfovem).

zavarovanja od generalnega zastopa banke „Slavije“ v Ljubljani.

Kinematograf „Ideal“ na Franc Jožefovi cesti v Ljubljani ima jako zanimiv spored, same dobre, zelo učinkovite privlačne resne in šaljive točke.

Nevestin oče drvar. Ženin: „Ali smem vprašati, gospica, s čim se peča Vaš oče?“ — Nevesta: „Žaganje izdeluje.“

Znak ljubezni. Prvi vojak: Majorjeva kuharica me ima pa le rada, dala mi je cvetlico. Drugi vojak: Mene ima pa še raje. Dala mi je pol klobase. Tretji vojak: Meni je pa dala celo klobaso.

Odkritosrčno. A.: „En mesec je že minil in ti si sto kron zahteval samo za en teden!“ — B.: „Saj jih nisem tudi dalj imel!“

Dober tek. Miha pride v mesto in gre obedovat v restavracijo; naroči si polže. Natak mu jih prinese in Miha jih povžije z lupinami vred. — Začudi se natak, ko ne najde na krožniku nobene lupine, in pravi: „No, kako Vam je teknilo?“ — „O, prav dobro, samo malo pretrdo so bili zapečeni.“

Dober vzrok. A.: „Zakaj se pa ne oženiš?“ — B.: „Saj veš, da zakon je ali raj ali pa pekel. Raja nisem vreden, za pekel pa ne maram!“

Izravnani račun. Advokat: „Jaz sem vam sedaj vso stvar razjasnil v četrt uri — znaša deset kron.“ — Kmet: „In jaz sem vas celo četrt ure poslušal, — znaša tudi deset kron.“

Preklic. „Pravijo, da sem Vam rekel „lump“ in to je res. Ker pa moram preklicati, torej rečem: Žal mi je!“

Sufragetke se imenujejo na Angleškem boriteljice za enakopravnost žen z moškimi. Ker se pa sufragetke poslužujejo vseh mogočih sredstev ter vse pretiravajo, se že ves svet norčuje iz teh „boriteljic“ za ženske pravice, in slov. časopis „Narodni Vestnik“, ki izhaja v Duluthu Minu v Ameriki je priobčil sledeči dovtip: Tiskarski škrat. Iz resolucije sufragetk: „Odločno zahtevamo tudi za ženske direktno valilno pravico in da se ženskam nikakor ne sme že itak nizkih in malih hlač prikrajševati in pritrgovati.“

Letovišče v mestu. — Kaj — zaradi bolezni si dobil dopust, si ostavil prijazen kraj svojega službovanja na Gorenjskem in hočeš šest tednov ostati v Ljubljani?

— Da! Veš jaz sem bolan na živcih, zdravnik mi je priporočal, naj grem v Ljubljano, ker vlada tu v poletnem času idiličen mir.

Nepotrebna natančnost. Sodnik: Kje ste rojeni — koliko ste stari — kje ste v šolo hodili? —

Obtoženec: Oh, naj no gredo, kaj bi tako izpraševali, kakor da bi me ne bili še nikoli videli! Saj se vendar dobro pozna. Najmanj desetkrat so me že sodili. Zdaj pa tako izpraševanje!

== Obnovite naročnino! ==

Listnica uredništva.

Opatija. O zrakoplovu Slavorosovu prihodnjič. Hvala! Za tokrat žal prepozno. **Novomesto.** O zgradbi belokranjske železnice, in o novi drž. gimnaziji prihodnjič. **Mokronog.** Slika je žal premalo izrazita (prešibka, kakor pravimo). Prosim, pošljite boljšo. **Tobakarna.** Abadi-stročnice za cigarete se naročijo: Abadie Ges. Wien X. Davidgasse 92. O Slomšekovi prihodnjič.

NESTLÉ-JEVA
moka za otroke
Popolna hrana za dojenčka, otroke in bolnike
na šolodu.
Vsebuje pravo planinsko mleko.
Škatlja K 1.80 v vsaki lekarni in drogeriji.

Ivanka Praznik

trgovina s papirjem in galanterijskim blagom
Ljubljana, Stari trg šteč. 24.

priporoča vedno v veliki izbiri najnovejših razglednic
in druge, raznovrsten pisemski papir, pisalne in risalne
potrebščine, mašne knjige, umetne cvetlice ter šopke
in vence za neveste: — Solidne cene, postrežba točna.

Kdor želi

uro zastoj
naj piše še
danes do-
pisnico na
zalogo švi-
carskih to-
varniših

Jurij Lorberger, Dunaj VII/63

Mlad, dobro izurjen

pekovski pomočnik

išče službe v mestu ali
na deželi za nisko plačo.
Vstop v 8 ali 14 dneh.
Naslov pove upravništvo.

Izobražen mladenič

išče primerne službe. Najrajši
bi vstopil kot pomočnik v kak-
šno pisarno. Naslov pove uprav-
ništvo tega lista.

Kdor želi kako
službo, naj da oglaš
v „Slov. Ilustrovani
Tednik“.

Nič ne pomaga!

Nič ne pomaga!

Moji gramofoni in
godbeni automati
so vendar le najboljši.

A. Rasberger,
Ljubljana, Sodna ul. 5.

Prva in največja zaloga
gramofonov, automatov,
plošč, šivank itd.

== Potnik ==

ki bi bil objednem generalni zastopnik za vse
slovanske oziroma za vse jugoslovanske dežele ter
bi tudi organiziral krajevna zastopstva, se sprejme
od slovenske tvrdke za obiskovanje strank. Ni ni-
kako zavarovanje ali prodajanje srečk, temveč je
ugledna slovanska tvrdka, ki uživa sloves po vseh
krajih in pri vseh slojih ter še nima na jugu Avstro-
Ogrske konkurence in je deloma tudi že to uve-
dena. Zmožne in vstrajne osebe si lahko ustvarijo
sijajno eksistenco, ker dobe stalno plačo, potnine
in provizije, ki se pa od leta do leta stopnjujejo,
ker se doseženi uspehi vedno štejejo tudi še na-
daljna leta naprej, kajti kdor je enkrat pridobljen,
ostane vedno zvest odjemalec, ker je podjetje prvo-
vrstno in ustreza potrebam vseh slojev. Ker bo
imel generalni zastopnik tudi inkaso, se zahteva
kavcija oziroma jamstvo (poroštvo). Reflektira se
pa sicer le na inteligentne zmožne, agilne in
vstrajne osebe. Ponudbe z navedbo dosedanjega
službovanja in višočine kavcije oziroma poročila
je poslati pod „Generalni zastopnik in organizator“
v Ljubljano, poštni predal 74. Ob enem pa se
vabijo zmožne in agilne osebe, ki bi kot postran-
ski zaslužek prevzele krajevna zastopstva, da se
prijavijo pod naslovom „Krajevni zastopnik, v Ljub-
ljano, poštni predal 74.“ — Zaslužek je lahek in
dober, ter se stopnjuje od leta do leta.

Cepljeno trsje in ključi.

Vinogradnikom naznanjam, da imam veliko
množino ameriških trt na prodaj. Seznam
trt: Pošip, Rulandec, Burgundec r. b., Mu-
škati, Silvanec, Zlahtnina r. b., Ranfol, Por-
tugizec, Veltlinec, Laški rizling, Izabela, Prun-
ta, Kapčina. Trte so vse cepljene na podlagi
Riparia portalis, Vites solanis, Rupestris, Mon-
ticola, Araman, Göthe St. G. Imam tudi več
tisoč korenjakov: Riparia Portalis, Vites So-
lanis, Monticola za zeleno cepitev in več tisoč
ključev za suho cepitev. Kdor si trte naroči
meseca novembra, so cenejše kakor bodo
spomladi leta 1913. Naročnina se sprejema,
dokler je kaj trt v zalogi.

Janez Werbnjak,

posestnik in trsničar na Bregu, pošča Ptuj
(Štajersko).

Za jesenske žetve

se porablja

Thomasova moka „Sternmarke“

kot najcenejše in dognano najboljšo fosforo-
vokislo gnojilo vedno z najboljšim uspehom.

Zvezda
na vreči
in
plomba

jamči,
da je
blago
čisto in
ni pona-
rejeno.

Poljedelci, zahtevajte od svojih dobaviteljev gnojil
Thomasovo moko „Sternmarke“.

::: Svarimo pred manjvrednim blagom. :::